

71. Six Days Enduro

PEKKA SAMMALISTO

Suomen henkisetkin vahva joukkue otti Sixissä kaiken mahdollisen. Kuskit ovat nyt niin kovia, että menestystä tulee ainakin seuraavan viiden vuoden ajan, uskovat alan miehet.

LOISTAVA MESTARUUS

Suomi voitti enduron joukkuemaailmanmestaruudet vakuuttavasti. Mestaruuksien arvoa nostattaa tapa, jolla ne otettiin; kukaan Suomen kymmenestä ajajasta ei keskeyttänyt, eikä edes myöhästellyt aikataulusta. Kotiinpäin vedosta ei voitu puhua, sillä kahdeksan kertaa ajettu Kalpalinnan rinne oli kuin suunniteltu eurooppalaisille, nurmipintaista loppucrossista puhumattakaan.

Suomalaiset onnistuivat järjestelyissä. Hämeenlinna oli hyvä valinta Sixin keskuksiksi. Puitteet olivat hienot ja tilat riittävät. Kun vielä kisaviikoksi osuivat kesän parhaat helteet, niin mikäs oli ajajien ajellessa ja huoltomiesten köllistellessä shortsikelissä.

nosta miesten kuusimiehisten joukkueiden kisasta. Uskaliaimmat puhuivat kultamitalista. Nuorilta ei aivan näin hyvää menestystä edes odotettu.

Maajoukkueen johtaja Kaj Ek alkoi jo kuukausi ennen puhua julkisesti kahdesta kultamitalista. Jonkun on aina uskottava asiaansa, vaikka se toisi paineita.

Vasta aivan kisojen alla minua alkoi hermostuttaa. Tuli joskus mieleen, kuinka monelle oli tullut höpötettyä Suomen voitosta. Kun sitten näin ensimmäiset patkääjat, niin kylä helpotti, vakuutti Ek.

Kun kaikki onnistui ja tuli kaksi maailmanmestaruutta, niin ennustiajanlahjoistaan mainetta nittänyt Kaiju on valmis uuteen povaamiseen:

– Meillä on nyt endurossa niin kovaa porukkaa, että seuraavina viite-nä vuonna otamme Trophyssa aina vähintäänkin mitalin.

SUOMI PIIKKIPAICALLE

Suomelta osattiin odottaa hyvää pa-

SUOMI ONNISTUI JOUKKUEVALINNOISSA

Nollamiehet, eli luokkavoittoihin pystyvät kaverit ovat kuumaa kamaa. Ennakkoon tiedettiin, että Suomen maailmanmestari Kari Tiainen ja Petteri Silvan tulisivat todennäköisesti ajamaan voittoja. Näin tapahtui. Silvanin Petteri hallitsi piikkejä, mutta ajoi sen verran varovasti, että Mika Ahola ja Pekka Viljakainen pysyivät kuta kuinkin kyädissä.

Isoissa nelareissa Kari Tiainen toi isoja lehmää niin kovaa, että päävihollisen, Fabio Fariolin oli taivuttava reilusti lähes joka päivä. Kerran Petteri Jansson ajoi luokkapohjat, kun

Petteri Silvan teki ta-saista työtä – aina luokan nopein. Mestari lie-nee täällä hetkellä maailman nopein sora-kuski?

Tintti sammutti pyöränsä Ilamossa.

Jos joku töppäsi, niin itskut töppäsivät laittaessaan pikkunelareihin kaksi miestä Trophystä. Mario Rinaldi ja Arnaldo Nicoli ovat pystyneet MM-sarjassa lähes sekuntipeliin Anders Erikssonin kanssa. Täällä suomalaismetsissä Eriksson piti muita aivan pilkkanaan.

Jos joku onnistui, niin tietekin Suomi. Meikäläiset eivät laittaneet miestä koko luokkaan, vaikka mitat täyttäviä olisi ollut.

Joku totesi puolesta viikossa varikolla, että Anders Eriksson on ollut Suomen joukkueen positiivisin yllätys.

Ison kaksitahtiluokan tiedettiin olevan jo ennakkoon niin sekainen, että Jani Laaksoelta ja Vesa Kytöseltä ei edes odoteltu nollapäiviä. Nyt on sitten nähty sekini ihme, kun Ranskan Stephane Peterhansel vai puu tavallisten kuolevaisten joukkoon, lopputuloksissa viides luokassa.

Luokan vahva mies oli eittä-mättä Italian Giovanni Sala, joka on käynyt Suomen kisoissa niin monesti, että hallitsee tälläiset metkut.

Yritystä Salalla riittää. Tors-taina Sala purki pyöränsä jokaisissa punaisissa liikennevaloissa Ahvenistolta kilpailukeskukseen. Kun pyöränmutterit olivat taskussa ennen huoltopaikkaa, niin tälläkin säästettiin kalliita sekunteja, ellei jopa minuutteja?

SUOMI, ITALIA, USA

Suomi piti ajamalla Italian takanaan. Ainoastaan perjantaina ja lauantaina Italia onnistui kaventamaan etumatkaa. Kuusimiehen Trophyn pronssille noussut USA varmisteli sijoitustaan jo puolesta viikosta, kun epäonninen Ruotsi sortui vaikeuksiin.

Taistelijan maljan poki Martin Lind, joka teloi kätensä tiistaina ajanotto-kennojen suojaksi asennettuun levyyn. Käsivarteen tullut syvä avohaava ommeltiin maastossa aitoon villin lännen tyyliin. Tuskaa ei varmaankaan lie vittänyt, että seuraavana päivänä haava repeytyi auki uudestaan ja lääkäriellä oli sama tehtävä.

Martin Lindin kovuutta kuvaa, että kaveri ajoi loppucrossin toiseksi, ja käsi taatusti kipeänä.

Ruotsi kaatui lopullisesti Peter Janssonin kuumeiluun. Jansson oli sivussa kolme viimeistä päivää. Lopputuloksiin lasketaan viisi parasta tulosta. Svedujen epäonneksi Ulf Orvikin tekniikkaongelmat ja Joakim Johanssonin vatsavaivat osuivat Janssonin poisaloihin. Ruotsi putosi peräti seitsemänneksi.

JUNIOREILLA HELPOTTI TIISTAINA

Junior Trophy luovutti maanantain

Mika Ahola osaa pölyttää suomalaista rökky-spooria.

PIENI OSANOTTAJAMÄÄRÄ

Sixiin starttasi lopulta 262 ajajaa. Jos ollaan rehellisiä, niin määrää on pidettävä pienenä. Mistähän syystä järjestäjät pitivät pitkään kiinni yli 400 ilmoittautuneesta?

Pääasia oli, että lajin huiput tulivat tänne. Myös jenkit olivat liikkeellä kiitettävän isolla ryhmällä. Daytonan porukka voitti kerhokisan crossitähti Cay Cooper etunenässä. Toisena oli Salpausselän Moottorikerho: Juha Nuuttila, Juha Rautiainen ja Heikki Timonen.

HENKISELLÄ ISÄLLÄ KIPSII PÄÄLLÄ

Kari Tiainen tunnusti, että paras vauhti löytyi vasta neljäntenä ajopäivänä.

En tiedä, mikä kipsasi. Oli kuin olisi ollut metrin halko selkärangan, Tiainen mielti.

Karilla oli nilkka mennä ympäri Ila-

Kari Tiainen ajoi Kalpalinnassa tarkoilla ajo-linjoilla. Joukkueen isäahmo valoi uskoa koko porukkaan.

Ruotsille, mutta ei enempää. Tiistaista lähtien peliä hallitsi Suomi. Meikäläisten porukka: Juha Salminen, Tuomas Ahonen, Mika Marila ja Juha Laakso teki lopulta reilummin eroa Ruotsiin, kun rakkaat vihollisemme tekivät eroa Italiaan.

Suomi oli tasainen junnuissa. Ainoa sydämentykytys tuli perjantaille, kun Juha Laakson pyörä imaisi hiekkaa katkenneesta kaasarin kurkusta. Nuori hämeenlinnalainen teki miehen työn, kun pystyi vaihtamaan aikataulun puitteissa männän ja sylinterin varikolle kerääntyneiden asiain-tuntijoiden neuvojen ristitulella.

Jani Laaksonen sai sixistä hyvän ponnahduslaidan. Tuleeko Janista seuraava suomalainen tallikuskusi?

mon erikoiskokeella, jonne kaivautui ennennäkemättömät röykyt. Radan kulumista nopeutti, ettei pätäkää ajettu kertaakaan toiseen suuntaan. Suunnan vaihdolla kulumista olisi pystytty ehkä vähentämään.

Mitäs tykkäsit, Kari, Ilamosta?

– Mitäs arvelisit... (naurua päälle). Mutta olen kyllä tuonut painavaa lehmää (115 kg) niin kovaa, että ei sitä kyllä kukaan muukaan tuo kovempaa, Tintti löytää positiivista tilanteesta.

– Nyt Suomessa on niin lahjakkaita kavereita tulossa, että pienellä työllä niistä tulee vaikka kuinka kovia ajomiehiä.

Kuuden päivän ajon menestys on ollut oikeastaan ainoa, joka on puuttunut Karin palkintokaapista.

Kari Tiainen on ollut lajin paras PR-mies ja kaveri, joka pystyy luomaan tunnelmaa ja fiilistä muihinkin. Tintti antoi lehtiin lausunnon, jossa hän totesi, että mestaruuden jälkeen pidetään sellaiset voitonjuhlat, että vastaavia ei ole ennen nähty.

Jotkut pelkäsivät, että olisiko koko Suomen joukkueesta edes palkintojenjakoon tulijoita.

– Joutavaa pohdintaa. Maailmanmestarit osaavat työnsä loppuun asti ja elleivät osaisi, heistä ei tulisi mestareita.

Harva tiesi, että Tintti ajoi Sixin antibioottikuuri päällä. Poski- ja otsaontelot ovat olleet tuledusherkkiä ja sairastumisriski kesken kisaa eliminoitiin. Kun ajokausi loppuu, niin Tintin poski- ja otsaontelokanavat "hoonataan" suuremmiksi.

SILVAN VEDOSSA

Maailman nopein hiekkakuski Petteri Silvan oli omassa elementissään kotomaan kisassa. Oli ollut oikeastaan kiva nähdä, miten kovaa Petteri oli pystynyt tarpeen vaatiessa vetäisemään esimerkiksi Ilamon kaltaisen röykytyksen?

– Nyt ajetaan puhtaasti joukkueen eteen. Joka päivälle pitää saada tasanen hyvä tulos ilman virheitä, suostui Petteri pohtimaan.

Petteri Silvanin ongelmana oli keväinen, Espanjassa sattunut loukkaantuminen. Tuolloin olkapäähän iskettiin useampi ruuvi. Kovilla maa-joukkueilleireillä yksi ruuvinkannoista alkoi hankaantua nahkasta läpi. Olkapäätä piti parsia kasaan vielä kisa edeltävällä viikolla.

Petteri Silvan oli yksi onnettomista, jotka jäi poliisien tutkahaaviin. Kolmena ensimmäisenä päivänä moni sai sakot, vasta torstaina hellitti. Loppujen lopuksi poliisi toimi asiallisesti, ja kirjoitteli pieniä sakkoja.

Arnaldo Nicolini oli täysin hukassa suomalaismetissä. Nurtilla sentään kulki.

Ratamestari Allan Jaatinen puolestaan pääsi nelinumeroisille luvuille. Enduroväki osoitti myötätuntoa Altsulle ja sakko saatiin kasaan pikaisella hatunkierätyksellä varikolla.

AHOLA JA VILJAKAINEN TASAISIA

Mika Ahola sairasteli ennen Sixiä ja pienoinen kuumeepöpy kiusasi alkupäivinä Aholaa. Kun yleiskunto koheni, niin tilalle tuli kipeäksi vääntynyt polvi.

Ahola oli varma lenkki; kolmas tila piikkiluokasta ja Italian Fausto Scovelon jättäminen taakse olivat riittä-

tä kokoneempana ja nopeampana.

Aivan ongelmitta ei sujunut Janinkan viikko. Jarrukahvan runko katkesi. Myös polvi sai kipeää kisan tiimellyksessä.

Vesa Kytönen ei alkuvuikosta ollut täysin tyytyväinen tuloksiinsa. Vasta loppuvuikosta alkoi naamalla olla hymyä, kun Vesku nousi yhdeksänneksi isossa kaksitahtiluokassa. Ja loppucrossissa Italian Tullio Pellegriinlin pitäminen takana sai aikaan jo pieniä tuuletuksia.

Vesa Kytönen oli elementissään renkaiden vaihdossa. Rengaskauppianaan itsensä elättävä kaveri väänteli soluja päälle suurella hartaudella.

Anders Eriksson nautti silmin nähden ajamisesta Suomessa.

71. Six Days Enduro

vät näytöt.

Pekka Viljakaisella alkaa olla kymmenen Sixin suora kasassa. Vilja teki sen, mitä odotettiin. Loppupisteissä Pekka oli yhdeksäs.

JANI LAAKSOSELLE TEHDASPYÖRÄ?

Yli 175-kuutioisissa Jani Laaksonen pystyi lopputuloksissa nousemaan neljänneksi. Stephane Peterhanselin ja tukun muun kovan kaverin kurittaminen ei jäänyt vailla huomiota.

– Toivottavasti tämä joihin poikki. Mitään ei vielä ole sovittu, mutta joihin hyötyä tästä on oltava, uskoi Jani itsekin.

Nuorella kaverilla on selvät sävellet. Tänä vuonna hän on ajanut Euroopassa MM-sarjan kisat. Tarkoituksena on ensi vuonna lähteä sarjaan entis-

JUHA SALMINEN ARVOSTAA TRIALIA

Juha Salminen kasvoi Sixin aikana. Kuudes tila piikkiluokasta oli Junior Trophyn mieheltä loistava saavutus. Ero kärkeen supistui sitä pienemmäksi, mitä pitemmälle viikko eteni.

– Pääperiaate on, että joka päivä tehdään jotain. Talvella nostetaan kerran viikossa puntteja, juostaan kerran, uidaan ja ajetaan viikonloput.

Salminen on tullut tunnetuksi trialin nuorten Suomen mestarina vuodelta -93. Hän on ajanut myös crossia. Kun kysyy mielipidettä vaativimmasta moottoripyörälajista, vastaus tulee miettimättä.

– Trial on ehdottomasti vaativin laji. Siinä ei pelkkä lahjakkuus riitä. Jos olet ajamatta pari päivää, niin olet aivan pihalla. Siirryin enduroon juuri siksi, että sitä voi harjoitella muillakin tavoilla.

Enduroon Salminen löytää etua trialista.

– Ainakin siirtymät ovat helpompia, kun pysyy tapeilla.

MIKA MARILA TEKI PALUUN

Mika Marila oli poissa pari vuotta edustustehtävistä. Myös hän oli asettanut joukkueen menestyksen oman menestyksen edelle.

– Titteliä lähdeitti hakemaan, ja kun se saatiin, uskoin tästä olevan edes jotain hyötyä ponnistelussa eteen päin.

Padasjokelainen Tuomas Ahonen on tänä vuonna hakenut kansainvälistä oppia Zupinin leivistä Saksasta.

Kova kansainvälinen rulljanssi on poikaa opettanut.

Kilpailun kovimmat hetket osuivat Tuomakselle Pullerin loppucrossiin.

– Minua jännittää aivan hillittömästi. Jos piikkikuskit epäonnistuvat, on varmaan pääse puomilta mihinkään, Ahonen tunnusti ennen crosseja.

Tuomas Ahosella on ollut mahtava kehityskaari. Kaveri ei ehtinyt voittoa Suomessa juuri mitään, ja nyt hän jo ajaa pyörää työksensä Saksassa. Moni pitäisi asiaa onnenpotkuna, ja jopa kaidehitti nopeaa nousua maailmalle.

LAAKSOLLA VUOSIA JUNIOREISSA

Hämeenlinnan oma poika, vasta 17-vuotias Juha Laakso, selvisi ensimmäisestä tuloskokeestaan mallikkaasti.

– Totta kai maaston tuntemisesta oli hyötyä. Tiesi koko ajan, missä ollaan menossa, ja mitä on tulossa. Ajattelin, että junnut ovat kiertäneet niin vähän, että monelle tämän täytyy olla melko outoa. Onneksi ajettiin C-aikataululla. B-aikataulu olisi karsinut väkeä, päätteli Hämeenlinnan ammattioppilaitoksessa koneistajaksi opiskeleva nuorukainen.

MASTER-PYÖRÄT ONGELMA

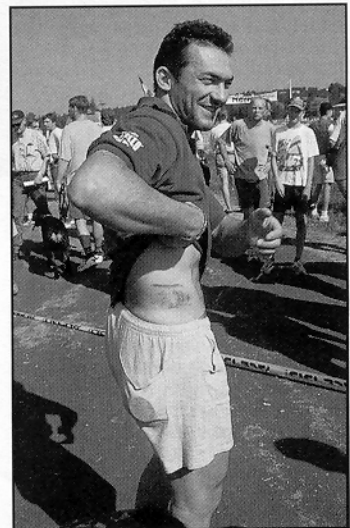
Ajajien reppupyörät osoittautuivat melkoiseksi riesaksi. Ns. Master-miehet ajelivat lähes, missä halusivat, läpi pihojen ja viljapeltojen. Ratamestari joutui kisan aikana

selvittelemään monta tiukkaa tilannetta.

Suomen kaltaisessa maassa reppupyörämiehille pitäisi olla omat säännöt. Siispä joko reppureille kokonaan kielto tai luvutetut ja merkityt reitit. Etelä-Euroopassa turistisarja ei aiheuta niin paljoa harmia, koska siellä lähes joka polku on kestopäällystetty.

Ratamestari Allan Jaatinen oli varsin realistinen näkemys kisan jälkeiseen elämään.

– Ratamestari juhlii reitillä polkuja tasoitellen ja turistien aiheuttamia vahinkoja anteeksi pyydellen.

Mario Rinaldin kyljestä kiersi monenlaisia juttuja. Loppujen lopuksi kyseessä oli vain vaivainen mustelma.